

Fantasia

per a quatre tenores

Fuga

per a dues tenores

Concepció Ramió i Diumenge

La col·lecció “Música per a Instruments de Cobla” pretén posar a l’abast de tothom música original o adaptada pensada i escrita per a la tenora, el tible i el flabiol, ja sigui amb acompanyament de piano o formant petits grups de música de cambra entre ells o altres instruments al marge de la cobla.

L’oficialització dels estudis dels nostres instruments ha evidenciat la necessitat de crear un cert repertori i material didàctic seguint una línia evolutiva similar a la dels instruments universals. Aquest fet, juntament amb la inquietud per experimentar en camps on el flabiol, el tible i la tenora no hi estaven avesats, són els motius principals del naixement i l’existència d’aquesta col·lecció.

Jaume Vilà
Barcelona, 18 d’octubre de 2000

Fantasia per a quatre tenores

Fuga per a dues tenores

1a edició: març 2009

© Concepció Ramió i Diumenge

© DINdSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Maquetació: Jaume Vilà & DINdSIC GRÀFIC

Imprès a: EDUGRAF
Diputació 343, baixos
08009 Barcelona

Dipòsit legal: B-14117-2009

ISMN: 979-0-69210-597-8

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establetes per la llei.

Distribueix: DINdSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

La Fantasia per a quatre tenores fou composta entre els anys 1983 i 1984, en un moment en què encara existien poques obres per a música de cambra amb instruments de cobla. La creació de la peça responia únicament a l'interès d'explorar les possibilitats expressives i tímbriques d'un conjunt homogeni d'un mateix instrument, d'idiosincràsia extremament particular, ja que fins llavors aquest instrument havia realitzat unes funcions molt concretes en un àmbit i gènere restringits, el de la cobla. Ben conscient que de manera immediata hi havia poques possibilitats de ser interpretada i valorada, l'autora confiava que en un futur probablement sí que ho arribaria a ser, atès que en la dècada dels vuitanta es començava a viure una notable efervescència pedagògica i organològica en la millora dels instruments catalans de cobla, cosa que anava obrint poc a poc nous camps de possibilitats. Escrita en un llenguatge modal i amb nombrosos canvis de tempo, l'expressió obtinguda permet també una certa versatilitat tímbrica a fi i efecte de ser interpretada amb conjunts d'altres instruments iguals. La versió més propera que no presenta cap problema, ni de registre ni d'execució, és la de quatre clarinets.

Duració aproximada: 7 '

La Fantasía para cuatro tenoras fue compuesta entre los años 1983 y 1984, en un momento en qué todavía existían pocas obras para música de cámara con instrumentos de cobla. La creación de la pieza respondía únicamente al interés de explorar las posibilidades expresivas y tímbricas de un conjunto homogéneo de un mismo instrumento, de idiosincrasia extremadamente particular, puesto que hasta entonces este instrumento había realizado unas funciones muy concretas en un ámbito y género restringidos, el de la cobla. Bien consciente de que de inmediato había pocas posibilidades de ser interpretada y valorada, la autora confiaba que en un futuro probablemente sí lo llegaría a ser, dado que en la década de los ochenta se empezaba a vivir una notable efervescencia pedagógica y organológica en la mejora de los instrumentos catalanes de cobla, lo que iba abriendo poco a poco nuevos campos de posibilidades. Escrita en un lenguaje modal y con numerosos cambios de tempo, la expresión obtenida permite también una cierta versatilidad tímbrica al objeto de ser interpretada con conjuntos de otros instrumentos iguales. La versión más próxima sin que presente problemas, ni de registro ni de ejecución, es la de cuatro clarinetes.

Duración aproximada: 7 '

Fantasia per a quatre tenores [Fantasy for Four Tenor Shawms] was written between 1983 and 1984, in a moment in which there was very little chamber music repertoire for *cobla* [popular Catalonian instrumental group] instruments. The development of the present piece was governed by the interest of its author in exploring the expressive possibilities of a homogeneous ensemble of several equal instruments of an extremely particular idiosyncrasy, as the tenor shawm had carried out very specific duties in a restricted sphere and genre “the *cobla*” up to then. The author, who was aware of the fact that the piece had very little possibility of being performed and appreciated to the time it was written, however was confident of its future possibilities of success, since the eighties brought a remarkable pedagogical and organological effervescence in the improvement of Catalan *cobla* instruments, which gradually opened up new possibilities. The expression of the piece, which is written in a modal language and includes many changes of *tempi*, allows a certain versatility of timbres, for it suites its performance by ensembles of other equal instruments. The most similar and unproblematic version, regarding its pitch and performance, is the one for clarinets.

Approximate duration: 7'

Fuga per a 2 tenors

Es tracta d'una fuga a 2 veus, formalment estricta, composta inicialment com a exercici lúdic en un moment en què no existien pràcticament obres de cambra per a instruments de cobla. S'hi poden trobar diversos elements expressius que surten dels cànons acadèmics del contrapunt sever i de la tradició més clàssica del discurs (el més característic és el contrasubjecte que es presenta com una mena d'efecte "borinot") i que representen una incursió lleu a la composició lliure. Es tracta d'una peça vàlida tant per a ser interpretada en sales de concert com per a fer-la servir com a exercici per a estudiants.

Si l'extensió fatiga el llavi, els intèrprets poden prendre's punts de descans, sia estenent els calderons, sia repartint les dues veus en tres o quatre tenors, especialment si s'aplica a estudiants com a exercici de música de cambra. La proposta d'estudi per a 4 tenors 1a, 1b, 2a, 2b, està indicada a la partitura.

Durada aproximada 3' 20"

Fuga para 2 tenoras

Se trata de una fuga a 2 voces, formalmente estricta, compuesta inicialmente como ejercicio lúdico en un momento en el que no existían prácticamente obras de cámara para instrumentos de cobla. En ella se pueden encontrar varios elementos expresivos que salen de los cánones académicos del contrapunto severo y de la tradición más clásica del discurso (el más característico es el contrasujeto que se presenta como una especie de efecto "moscardón") y que representan una incursión leve en la composición libre. Se trata de una pieza válida tanto para ser interpretada en salas de concierto que como para ser utilizada como ejercicio para estudiantes.

Si la extensión fatiga el labio, los intérpretes pueden tomarse puntos de descanso, ya sea extendiendo los calderones, ya sea repartiéndolas en tres o cuatro tenoras, especialmente si se aplica a estudiantes como ejercicio de música de cámara. La propuesta de estudio para 4 tenoras 1a, 1b, 2a, 2b, está indicada en la partitura.

Duración aproximada 3' 20"

Fugue for 2 tenor shawms

The present piece is a formally strict fugue in two voices, which was initially written as a ludic exercise, in a time, where there was virtually no chamber music for *cobla* [popular Catalonian instrumental group] instruments. The piece contains several expressive elements, which go beyond the scope of the academic canons of rigorous counterpoint and the classical tradition of discourse (the most characteristic about it is the countersubject, which is presented as a sort of "bumblebee"), which represent a light incursion in free composition. The piece is appropriate for being interpreted in concert halls and as an exercise for students.

If its length should fatigue the interpreter's lip, he may take brakes either by prolonging the duration of *fermatas*, or by distributing the two voices amongst three or four tenor shawms, for instance when the piece is used as a chamber music exercise. The score contains a study proposal for four tenor shawms 1a, 1b, 2a and 2b.

Approximate duration: 3' 20"

Fantasia

per a 4 tenores

Concepció Ramió i Diumenge

Lento $\text{d}=52$

Tenor I

Tenor II

Tenor III

Tenor IV

4

rit. - - - a tpo. poco stringendo $\text{d}=56$

7

poco rit.

F u g a
per a 2 tenores

Concepció Ramió i Diumenge

Tenor I (1a, 1b)

Tenor II (2a, 2b)

$\text{♩} = 60$

4

7

10

13

16